

De zendbrief van Paulus aan de

Galaten

hoofdstuk 3

*O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd,
dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus
voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde?
Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet,
of uit de prediking des geloofs?
Zijt gij zo uitzinnig?
Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?*

Galaten 3:1-3

Hebreeuwse woorden worden gelezen van rechts naar links en ook de daarbij behorende getalswaarden.
Alles in deze uitgave mag gecopieerd en gebruikt worden, als het maar is tot eer van de Heere Jezus Christus.

De brief aan de Galaten (hoofdstuk 3)

In Galaten 2 wordt uiteengezet dat de mens alleen gerechtvaardigd wordt door geloof in de HEERE Jezus Christus.

Dus niet door eigen werken.

Ook niet door de wet, en door de werken der wet.

Niet door Joodse rituelen, wassingen, en dopingen.

En ook niet door een letterlijke besnijdenis.

Deze gedachtegang wordt in Galaten 3 verder onderbouwd.

Hierbij gebruikt de apostel Paulus verschillende voorbeelden uit het Oude Testament, met als belangrijkste voorbeeld: **Abraham**.

Deuteronomium 26:5:

Abraham was geen Israëliet en ook geen Jood, maar hij was wel **een verdorven Syriër**.

Alleen **zijn geloof** werd hem door de HEERE tot rechtvaardigheid gerekend.

Dit geldt voor elke gelovige, in welke bedeling dan ook.

Dus ook voor gelovigen die leefden tijdens de bedeling der wet.

Paulus trekt dan ook fel van leer, omdat de gelovigen in Galatië zich (weer) onder de wet laten brengen.

:1 O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der Waarheid niet (meer) zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde?

:1 Uitzinnig = krankzinnig
Ze gebruiken hun gezond verstand niet meer.
Deze gelovigen in Galatië denken en handelen nu buiten al hun zintuigen om.

In overdrachtelijke zin:

Ze handelen nu buiten hetgeen zij gezien, gehoord, getast en geproefd hebben.

Het meest belangrijke zintuig dat bij hen niet meer goed functioneert is **het oor**.

Ze kunnen wel goed horen, maar ze luisteren **naar ongezonde woorden!**

Woorden, die in ieder geval niet door de apostel Paulus naar hen gezonden zijn.

:1 Zintuigen zijn die dingen, waar een mens nu eenmaal door beïnvloed wordt.
Zoals: **zien, horen, ruiken, proeven, tasten.**

En deze 5 zintuigen worden nu beïnvloed door, en onder controle gebracht van een leven onder de wet.

Het klinkt allemaal erg vroom en erg geestelijk, maar door alsnog te gaan leven onder de wet, heb je ze niet meer alle 5 op een rijtje!!

Ze zijn daarom uitzinnig, want zij maken blijkbaar geen gebruik meer van hun zintuigen.

Het Woord der genade, dat zij via hun gelovige oren **gehoord** hadden en dat zij met de ogen des geloofs **gezien** hadden, dat zij met de mond **geproefd** (gesproken) hadden en waarmee zij de goede **reuk van Christus** verspreid hadden als dienaren van Christus, hebben zij nu terzijde gelegd.

2 Korinthe 3:14:

Ze hebben hun zinnen (zintuigen) verhard en zo is er een deksel op hen komen te liggen.

Ze hebben hun zintuigen laten verblinden door de god dezer eeuw (dat is satan).

2 Korinthe 11:3:

Door hun zinnen (= zintuigen) te laten bederven, wijken zij nu af van de éénvoudigheid in Christus.

Als je **niet bij zinnen** en dus **niet bij je volle verstand bent**, dan ben je dus **betoverd**.

Dan is er een andere geest in je werkzaam, in plaats van de Geest van Christus.

Betoverd is: onder invloed, of onder controle, of in de ban zijn van dingen en van leringen, die niets te maken hebben met het Woord van God.

Je gehoorzaamt, je luistert, je hoort dus niet meer naar het Woord Gods.

Je ziet en doorziet de voorbeelden uit het Oude Testament niet meer.

Je handelt op een volstrekt ongecontroleerde wijze.

Je tast weer volkomen in het duister.

Je bent de goede geur van Christus kwijtgeraakt. (*2 Korinthe 2:15*)

:1 De tekst is letterlijk als volgt:

O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, denwelken Jezus Christus voor de ogen tevoren geschilderd is geweest, **gekruisigd zijnde**.

:1 O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd?

Door schildering met woorden was aan hen **de gekruisigde HEERE** Jezus verkondigd.

Door Zijn kruisiging en dood had de HEERE **een einde gemaakt** aan de wet. Hij had **de eis der wet** in en door Zichzelf **vervuld**.

Door Zijn kruisdood en **in** Zijn opstanding zijn wij niet alleen verlost van onze zonden, maar zijn wij ook **verlost van de vloek der wet**. (:10)

Zowel **zonde, als wet zijn een vloek** waarvan de mens verlost moet worden.

Als er geen zonde meer is (**omdat de zondige mens gestorven is**), is de wet niet meer nodig.

Als de wet de zondige mens veroordeeld heeft, is men dood en van zijn zonden verlost.

De wet kan de mens maar één keer ter dood veroordelen.

Als men daarna alsnog leeft, op grond van geloof in de opstanding van de HEERE Jezus Christus, **is men dus vrij van de wet!**

:1 Het kruis is het einde van : de wet en van de werken der werken

: het eigen ik

(*Galaten 2:20 en 21; Galaten 6:14 e.v.*)

: het vlees, namelijk de oude, natuurlijke mens

: de gehele oude schepping

: alle boze geestelijke machten

Hoewel deze laatste er nog wel zijn, zouden zij geen heersende rol meer spelen in onze gedachten, en ook niet meer in ons dagelijks leven.

Paulus zegt als het ware:

Hebben jullie dan niet **gezien en gehoord**, dat de HEERE Jezus gekruisigd is! Dat Hij daarmee de zonde en het vlees, **en dus ook de wet** van ons heeft weggenomen.

Kolosenzen 2:14:

Dat het handschrift, dat op een bepaalde wijze ons tegen was, weggedaan is?

Is dit aan jullie zintuigen en aan jullie waarnemingen voorbij gegaan?

Hebben jullie niet gehoord (gelooven jullie niet meer), wat er gezegd is?

Zijn jullie doof geworden?

Hebben jullie niet gezien, wat er door de dood en opstanding van de HEERE Jezus Christus aan het licht is gebracht?

Zijn jullie wéér blind geworden?

Doofheid, blindheid en stomheid, zijn uitbeeldingen van Geestelijke verblinding en doofheid.

De bedekking, namelijk het deksel der wet, ligt weer op je.

Dit kan weer leiden tot demonie en tot bezetenheid.

En dus probeert de apostel hun waarnemingen en hun gezond verstand te prikkelen.

:2 Want hij zegt:

Dit alleen wil ik van u leren, hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?

:2 Vanaf Adam tot en met de Bedeling van de wet ontving men de Heilige Geest incidenteel en had men de Heilige Geest dus tijdelijk.

Zoals bijvoorbeeld de bouwers van de tabernakel, of zoals David, of de profeten.

Zij hadden de Heilige Geest namelijk tijdelijk, zolang het nodig was om Gods werk te doen.

Joël 2:

Hoewel onder de Bedeling der wet de komst van de Heilige Geest beloofd werd.

Na die komst zou de beloofde Heilige Geest permanent in iemand wonen.

Deze belofte werd pas vervuld in de opstanding van de HEERE Jezus Christus.

Johannes 20:22 e.v.; Handelingen 2

Dit kon overigens ook niet eerder, want er moest eerst door de wet een rechtvaardig oordeel uitgesproken en uitgevoerd worden over alle zondaren. Dit vond plaats in de Persoon van de HEERE Jezus door zijn plaatsvervangend sterven aan het kruis van Golgotha.

De Belofte van Eeuwig Leven kan alleen vervuld worden, nadat men gestorven is.

Eeuwig Leven, namelijk het ontvangen van de Heilige Geest van Christus, is dus pas mogelijk na de opstanding van de HEERE Jezus Christus.

Romeinen 3:20; Galaten 2:16:

Hier staat, dat uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd zal worden voor God.

Want door de wet is alleen maar kennis der zonde.

Door de wet, weet je dat je een zondaar bent en dus verdoemelijk voor God.

Zéker door de werken der wet, want daardoor **gaat de mens zelfs bovenmatig zondigen**.

Daarbij nemen we gemakshalve onze **zondige gedachten** niet eens in ogen-schouw, want de wet **veroordeelt primair** onze zondige daden.

Hoewel **onze zondige daden** voortkomen **uit onze zondige gedachten**.

We kunnen ons **misschien** bedwingen en geen zondige werken voortbren-gen, maar we kunnen onszelf niet bedwingen als het gaat om zondige ge-dachten.

Zondige gedachten komen zomaar, willekeurig en zonder dat wij dat onder controle kunnen houden in ons op.

:2 Terug naar het vers waarin Paulus vraagt:

Hoe hebben jullie eigenlijk de Heilige Geest ontvangen?

Uit geloof of uit de **werken der wet**?

Het antwoord moet zijn: de Heilige Geest ontvang je door de prediking des geloofs.

: deze beloofde Geest ontvang je alleen op grond van geloof, in de dood en opstanding van de HEERE Jezus Christus!

(*Efeze 1:13*)

Handelingen 2:

Op de Pinksterdag ontving men de beloofde Heilige Geest, omdat men door de prediking geloofde in de waarheid van het Evangelie:

dat de HEERE Jezus voor de zonden der wereld gestorven is,

dat Hij door Zijn opstanding uit de dood de door God gestelde HEERE (= Jehovah) en Christus (= Gezalfde) is.

Dit alleen is nog steeds geldend en alleen dit blijft de enige norm!

:3 Zijt gij zo uitzinnig?
Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?

:3 Waarom zijn jullie zo uitzinnig?
Jullie wedergeboorte is toch uit en door de Geest van Christus?
Jullie opnieuw geboren worden (en dus niet jullie geboorte uit Adam, maar uit God), is toch een opnieuw geboren worden **uit en door de Geest van God**?
Waarom proberen jullie **deze geboorte uit de Geest** nu te voleindigen, namelijk tot volheid te brengen **door de werken van het vlees**?
Bijvoorbeeld door besnijdenis, offeranden, sabbatten, feesten, wassingen, doppingen, enz....

Filippenzen 1:6:

Is het niet zo, dat God, Die in u een goed werk begonnen is (en dit vanaf het moment dat je met Christus gestorven, begraven en opgewekt bent), dit niet Zelf zal kunnen voleindigen?

Hij wil dit ook doen, tot op de dag van onze openbaring voor de rechterstoel van Christus!

Als je alleen **door geloof**, de beloofde Heilige Geest hebt ontvangen...

Als je alleen **door geloof** gerechtvaardigd heb kunnen worden...

Dan is het toch ook de bedoeling dat je in en **door geloof** je weg ook verder zou vervolgen?

Dus **niet dat je de weg van je eigen werken of de werken van het vlees** opnieuw zou bewandelen?

:4 Hebt gij zoveel tevergeefs geleden? Indien maar ook tevergeefs?

:4 Iedereen die zeker bewust van is, dat hij door **geloof alleen** gerechtvaardigd wordt, die weet ook, dat hij een weg van lijden, van verdrukking, van verzoeking, van beproeving, en van smaadheid voor de boeg heeft.
(*Romeinen 8:15-18; 1 Korinthe 4:11-16; 2 Korinthe 4:16- 5:2; Hebreëen 12:2 en 3; Jacobus 1; 1 Petrus 1*)

Een lijden dat het resultaat is van verzoeking, verwerping, verachting, en versmading.

Je komt namelijk naast, en dus buiten de maatschappij en buiten de wereld te staan.

Galaten 1:4:

Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, in overeenstemming met **de wil van onzen God en Vader**.

Wij worden (is een proces) geplaatst : buiten deze wereld

: buiten deze maatschappij

: buiten de legerplaats

want wij zouden met Christus uitgaan buiten de legerplaats, en Zijn smaadheid dragen

: buiten het denken van deze wereld

Een Christen heeft namelijk een gedachtegang, die lijnrecht staat tegenover die van de wereld.

De zorgen die de maatschappij heeft over een beter milieu, gezonde ozonlaag, verbetering van mens en samenleving enz, die delen wij niet meer met hen.

Terwijl alle godsdiensten en wereld-ideologieën dezelfde wereldse gedachten hebben.

Namelijk: dat men via (eventueel opgelegde) wetten, handelingen, daden en rituelen, zal komen tot verbetering van de mens.

Opdat men voor elkaar en voor zijn omgeving, en ook voor God, acceptabel zal worden.

Ook binnen het Christendom vinden we diezelfde gedachte terug.

Dit is zo, omdat het Christendom verworden is tot één van de vele wereldgodsdiensten.

Het is een Christendom geworden dat **erkenning, macht en gezag** heeft en dat ook **wil houden in déze wereld**.

Terwijl er voor Christus en voor Zijn Woord geen enkele ruimte is in de wereld en ook niet binnen het Christendom.

Hoewel men wel ruimdenkend is ten opzichte van andere godsdiensten en filosofieën, is geloven in, en vertrouwen op Christus, voor de doorsnee Christen geen innerlijk leven en geen beleving meer.

Er is geen overgave meer aan God en Zijn Woord, met de bedoeling dat Christus gestalte zou krijgen in hun gedachten, of dat Zijn Woord uitwerking zou hebben op hun levenswandel.

Men heeft de bijbelse waarheden **omgedraaid**.

Want via de wet en via de werken der wet, door ethische normen en waarden probeert men te komen tot verbetering van zichzelf, en zo acceptabel te worden voor God, en voor de mensen.

Maar **wij geloven** wat de Schrift zegt: dat een mens, **alleen gerechtvaardigd wordt door geloof** in de HEERE Jezus Christus.

Dat wij ons zouden overgeven aan het werk van de Geest van Christus **in ons**. Daarom staan wij volstrekt buiten alle gedachtegangen en filosofieën die in de wereld, in de samenleving en in alle godsdiensten geldend zijn.

De mens denkt hoofdzakelijk vanuit zijn **mens zijn**.

Vanuit zijn eigen waarnemingen.

Vanuit zijn eigen bevindingen en ervaringen.

Vanuit zijn eigen gevoelens (die net zo wisselvallig zijn als het weer).

Een gelovige wil alleen denken, tasten, horen en zien vanuit **het onwankelbare en eeuwig blijvende Woord van God**.

1 Johannes 1:1 e.v.:

Hetgeen van den beginne was,

Hetgeen wij gehoord hebben,

Hetgeen wij gezien hebben met onze ogen,

Hetgeen wij aanschouwd hebben, en onze handen getast hebben, van het Woord des Levens.

Datgene verkondigen wij ulieden, opdat ook gij met ons gemeenschap zou hebben, en deze gemeenschap, is met den Vader, en met Zijn Zoon Jezus Christus.

Van den beginne = vanaf de opstanding

= de nieuwe schepping

= nieuw Leven, en dat Leven is in de Zoon (1 Johannes 5:11)

- :4** We zijn door geloof, en dus vrijwillig, buiten de legerplaats gegaan, om met Christus smaadheid te dragen.
Als verworpenen der wereld, zoals die 400 man bij David in de grot van Adullam.

Deze gelovigen in Galatië:

Zij waren uitgegaan, met achterlating van de Griekse wereld =
demonie en filosofie

Zij waren uitgegaan, met achterlating van de Joodse wereld =
wetten
rituelen en menselijke gebruiken
namelijk: godsdienst

Een gelovige is buiten de legerplaats en dat brengt een vorm van lijden met zich mee.

- :4** Paulus zegt dus:
Als je jezelf opnieuw onder wetten, regels en filosofieën plaatst, dan heb je dus voor niets geleden.
Dan ben je voor niets buiten de legerplaats gegaan
Want waarom is het dan, dat de HEERE Jezus Christus nog wel buiten de legerplaats is?

- :4** Indien maar ook tevergeefs.
Is dit smaadheid lijden om Christus' wil dan tevergeefs?
Weet u dan niet, dat uw lijden vanwege de smaadheid van Christus, u loon en heerlijkheid zal opleveren in de toekomst?
Natuurlijk is ons lijden, onze smaadheid **en verdrukking om Christus' wil**, niet tevergeefs.
Wij zijn met Christus "buiten de legerplaats" gegaan en behoren daar met Hem te blijven.

We zijn in de HEERE Jezus Christus vóór en dóór de wet gekruisigd.

Daarmee zijn wij tevens verlost van de wet.

Dus behoren wij in ons denken, en in heel ons praktisch leven, van de wet verlost te zijn, en daarvan verlost te blijven.

Anders is het lijden van de HEERE Jezus (voor ons) tevergeefs geweest.

En nogmaals:

Zijn lijden was niet tevergeefs.

Want in Zijn opstanding heeft Hij onvergankelijk Leven en eeuwige zaligheid aan het Licht gebracht.

Voor degenen die daarna weer terugkeren naar een leven onder de wet, heeft de verlossing die de HEERE Jezus Christus tot stand gebracht heeft, voor hun aardse leven geen enkel praktisch nut

In praktische zin is blijkbaar Zijn lijden eigenlijk voor hen tevergeefse moeite geweest.

:5 Die u dan den Geest verleent, en krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?

:5 Wie verleent de Geest?

Hoe komt u aan de Geest van God?

Van Wie is die Kracht en van Wie zijn die Krachten, die in u en die onder u werkzaam zijn?

Wie werkt krachtig, of Wie zou krachtig behoren te werken in de gelovigen?

Is dat niet die Kracht uit Efeze1:19 en 20 en Filippenzen 3:10?

Anders gezegd:

Hoe werkt Gods Kracht in en door ons?

Op grond waarvan werkt de Kracht Gods in ons en door ons?

Is dit op grond van de werken der wet, of is dit op grond van geloof alleen?

Handelingen 2:

De **opstanding van de HEERE Jezus Christus** werd gepredikt.

De kracht van de Heilige Geest is alleen werkzaam op grond van geloof in de HEERE Jezus Christus.

Dus is er geen enkele noodzaak om terug te keren tot de wet en de werken der wet.

Eigenlijk is dit zelfs Godslasterlijk!

Is het dan misschien zo, dat men de kracht van Gods Geest **onbeduidend en ontoereikend acht?**

Heeft men geen vertrouwen (geloof), dat de kracht van Gods Geest toereikend en voldoende zal zijn?

Moet men er toch nog zelf iets aan toevoegen?

We krijgen nu een voorbeeld van iemand, die helemaal niet onder de wet geleefd heeft.

- :6 Gelijkerwijs Abraham Gode geloofd heeft, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend;

- :6 Abraham geloofde God op Zijn Woord en het geloof van Abraham werd hem door God tot rechtvaardigheid gerekend. (*Genesis 15:6*)

Abraham was naar de mens gesproken geen rechtvaardige, want hij was een zondaar.

Maar Abraham geloofde dat God hier de oplossing voor had en dat is Abraham tot rechtvaardigheid gerekend.

Godzelf zou het zondeprobleem van Abraham op rechtvaardige wijze vereffenen.

Dit is belangrijk, want het staat al in het eerste bijbelboek.

En aangezien er bij God geen aanneming des persoons is, geldt dit voor iedereen die in de HEERE Jezus Christus gelooft.

Als de HEERE de Hem gelovende Abraham rechtvaardig rekent, dan geldt dit dus voor elke gelovige, waar en wanneer dan ook.

Romeinen 4:(3-5):

Doch dengene die niet werkt maar gelooft in Hem, die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.

Geloof staat dan ook lijnrecht tegenover werken.

Romeinen 4:6 e.v.; Psalm 32:2:

Gelijk ook David den mens zalig spreekt, welken God de rechtvaardigheid toerekent zonder werken, zeggende: zalig zijn zij, welker ongerechtigheden vergeven zijn, en welker zonden bedekt zijn.

Zalig is de man, welken de HEERE de zonden niet toerekent.

Uiteraard alleen door geloof in God en Zijn Woord.

Romeinen 12:1:

Toerekenen = rekenen = logisomai = logisch = redelijk = calculeren = boekhouden.

2 Korinthe 5:21:

Onze onrechtvaardigheid werd de HEERE Jezus toegerekend en de rechtvaardigheid van Christus is ons toegerekend geworden op grond van geloof in Hem.

Romeinen 4:9 e.v.:

Deze toegerekende rechtvaardigheid heeft niets met een letterlijke besnijdenis te maken.

Want Abraham was toen ook nog een onbesnedene, een heiden dus.

Deuteronomium 26:5:

Abraham was toen nog een bedorven, een verdorven Syriër.

Bedorven = 4.2.1 = אֲבָד = abad = verderving, vernieling, verloren gaan.

:6 Deze aan Abraham toegerekende rechtvaardiging was alleen op grond van zijn geloof.

Op grond van geloof sloot de HEERE een verbond met Abraham en zijn Zaad.

Een verbond wat al 430 jaar vóór de komst van de wet gesloten werd.

(Galaten 3:17)

Het door God rechtvaardig gerekend worden op grond van geloof in Hem, is dus niets nieuws, want dit was bij Abraham al zo.

Afstamming, waarbij men wel of niet besneden is, heeft er ook al niets mee te maken.

Want Abel, Noach, Lot, David, en wij (gelovigen in Christus), worden door God óók rechtvaardigen genoemd.

Dus nu de vraag:

Zijn gelovigen in Christus rechtvaardig voor God?

JA, WIS EN WAARACHTIG!!

- :7 Zo verstaat gij dan, dat degenen, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn.
- :7 hier verkeerd vertaald met kinderen, want er staat niet het woord "teknon = kind", maar er staat: huios = zoon = erfgenaam!

Abraham = de vader aller gelovigen

= dit betekent niet, dat Abraham de verwekker is van alle gelovigen

Vader = degene die bezittingen heeft

die bezittingen zijn bestemd voor zijn **zonen**
voor zijn **erfgenamen**

allen die geloven zoals Abraham geloofde, krijgen deel aan **de zegeningen die Abraham heeft en zal ontvangen**

Abraham **ontving zegeningen** van de HEERE, **op grond van geloof**.

Dus krijgt iedereen **deel aan die zegeningen** van Abraham, **op grond van geloof** uiteraard.

Daarom wordt Abraham **de vader van alle gelovigen** genoemd.

Abraham ontving zegeningen op grond van geloof, en die zelfde zegeningen komen dus **ook tot ons** die geloven.

Ook tot ons, want Abraham heeft deze beloofde zegeningen nog steeds.

Abraham is deze beloofde zegeningen niet kwijtgeraakt, omdat wij er **eerst deel aan gekregen hebben**.

Want het Bijbels Erfrecht, zegt:

De Zoon deelt mee in de bezittingen van de vader.

Dit heeft echter niets met afstamming of met voortplanting te maken.

Lukas 19:9:

Zacheüs was geen lijfelijke zoon van Abraham.

Maar door geloof werd Zacheüs een zoon van Abraham en deelde Zacheüs dus ook in de beloften en in de zegeningen van Abraham

Lukas 3:8:

Uit deze stenen (= gelovigen) zal Ik zonen van Abraham verwekken.

Johannes 8:40:

Jullie zeggen dat Abraham jullie vader is, maar Ik zeg: jullie vader is de duivel.

Romeinen 9:6 en 7:

Ze zijn niet allemaal Israëel, omdat zij Abraham als vader hebben. Alleen gelovigen kunnen zich Israëlieten met Abraham als vader noemen.

Romeinen 11:1 en 2:

Alleen een gelovige Israëliet is zaad van Abraham en zo iemand heeft God niet verstoten.

Dus deel krijgen aan de Beloften, en aan Geestelijke zegeningen van Abraham, ontvang je niet, door je natuurlijke afstamming, maar ontvang je alleen op grond van geloof.

Men wordt dus een erfgenaam van Abraham, simpelweg door geloof in de HEERE Jezus Christus.

Met een Abraham (die zonder de wet leefde), als voorbeeld.

:8 En de Schrift tevoren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft tevoren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: in u zullen al de volken gezegend worden.

:8 De HEERE overziet; Hij ziet vooruit.
Hij maakt via Zijn Woord bekend, dat Hij elke heiden (zoals Abraham en zoals wij), alleen uit geloof rechtvaardigt.
Ook heeft de HEERE aan Abraham (die toen nog een heiden en onbesneden was), tevoren het Evangelie verkondigd, zeggende: **in u zullen al de volken gezegend worden.**

Romeinen 1:2:

Het Evangelie, hetwelk Hij **tevoren** beloofd had door Zijn profeten, in de Heilige Schriften.

De komst van Christus was al ver van tevoren beloofd en opgeschreven in de Schrift.

Romeinen 4:23 en 24:

En ook hier:

God heeft niet alleen over beloften gesproken, maar heeft ze ook in de Schrift opgeschreven.

Dit niet alleen omwille van Adam, Seth, Henoach, Noach, Abraham, Sarah, David, enz...., **maar ook omwille van ons.**

- :8** Want de HEERE stelt “zwart op wit” vast, dat Hij elke zondaar rechtvaardigt, **op grond van geloof alleen.**
En er wordt uitdrukkelijk bij vermeld, dat dit als gebeurde 430 jaar voordat de wet kwam. (:17)
- :9** Zo dan, die uit het geloof zijn, worden gezegend met den gelovigen Abraham.
- :9** Alle gelovigen in Christus, worden gezegend, met (= samen met) de gelovige Abraham.
En waaruit bestaat die zegening en die belofte aan Abraham?
Dat in hem en in zijn Zaad alle geslachten des aardrijks gezegend zullen worden.

Romeinen 4:13:

Want de belofte is **niet door de wet** aan Abraham en zijn Zaad geschied.
Namelijk de belofte, dat hij erfgenaam der wereld zou zijn.

Maar de belofte is aan hem en zijn Zaad geschied, **door de rechtvaardigheid des geloofs.**

Galaten 3:16:

Dit Zaad is Christus.

Dus in Hem worden alle geslachten des aardrijks gezegend, **op grond van hun geloof.**

Hij **is** de Erfgenaam der wereld.

Als we in Hem zijn, namelijk leden zijn van het Lichaam van Christus, dan zijn wij mede-erfgenamen met Hem.

Een wereld, waarin wij nu nog lijden, maar een wereld, die wij straks zullen erven.

- :10** Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder de vloek; want er is geschreven: vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.
- :10** Degenen die proberen om via “werken der wet” tot God te naderen, die zijn onder de vloek.
Hoe dat zo?
Nu, dat staat **in de wet!**

Deuteronomium 27:26:

Vervloekt is hij, die **al de woorden van de wet niet volkomen** volbrengt.

Gij zult niet doodslaan; Gij zult niet stelen; Gij zul niet begeren, enz.

Velen zullen dit misschien niet letterlijk doen, **maar geestelijk doen wij dit allemaal!** Daarom ligt deze vloek dus al op je, vóórdat je goed en wel bezig gaat om de wet te vervullen.

- :11** En dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar; want de rechtvaardige, zal uit het geloof leven.
- :11** Dit moet de conclusie zijn van het vorige vers.
Het moet duidelijk zijn (het is openbaar), dat **niemand de wet en de werken der wet kan volbrengen.**
Niemand kán dus door de werken der wet gerechtvaardigd worden voor God.
Er is nog iets openbaar, namelijk er moet u nog iets duidelijk zijn:
De rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Romeinen 1:17:

Want de rechtvaardigheid Gods wordt in het Evangelie gedemonstreerd.

Namelijk: wordt geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is.

Habakuk 2:4:

De Rechtvaardige zal door Zijn geloof leven.

Dit is overigens een citaat uit een profeet, die tijdens de wet leefde.

Ook deze profeet wist, dat men niet gerechtvaardigd kan worden door de werken der wet.

- :11** Het moet onderhand duidelijk zijn:
Gerechtigd zijn voor God, kan **alleen door het geloof van de HEERE Jezus Christus**.
Een rechtvaardige ben je alleen op grond van **je geloof in de HEERE Jezus Christus**.
Verder is het de bedoeling, dat wij vervolgens ook uit Zijn geloof zouden blijven leven.
- :12** Doch de wet is niet uit het geloof.
Maar de mens die deze dingen doet, zal door dezelve leven.
- :12** **De wet doen, is niet een leven uit geloof.**
De wet doen, heeft met geloof absoluut niets te maken.

Leviticus 18:5; Ezechiël 20:11:

Maar: De mens die deze dingen doet (het volbrengen van de WERKEN der wet), zal door dezelve leven.

Maar: **Waar is zo'n mens te vinden?**

Geloof, is juist het tegenover gestelde van werken.

Geloof, is juist het nalaten van werken.

Geloof, is volkomen vertrouwen in de werken, die een Ander voor jou gedaan heeft.

Romeinen 3:20:

Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtigd worden voor Hem.

Want door de wet is de kennis der zonde.

Door de wet, kom ik er juist achter, dat ik een onverbeterlijke misdadiger ben.

Romeinen 3:21 en 22:

Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten.

Namelijk de rechtvaardigheid Gods, door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

Romeinen 3:28:

Op grond van het voorafgaande, moeten wij concluderen, dat de mens alleen door geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.

- :13 Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: vervloekt is een iegelijk die aan het hout hangt.
- :13 Christus heeft onze verlost van de vloek.
Christus heeft ons namelijk verlost van de wet.

De HEERE Jezus, is tot vloek geworden, **voor ons**.

Voor ons.

Voor = huper = **ten behoeve van** ons.

Let op, want er staat niet "Jezus", maar er staat "Christus".

Dat wil zeggen dat de HEERE Jezus niet tot vloek is gebleven.

Want 2 dagen, en dus op de 3^e dag na Zijn kruisiging, stond Hij op uit de dood!

Sindsdien kennen wij Hem **niet meer als Vervloekte**, maar als de **verheerlijkte Christus**.

Maar terug naar de tekst:

Want er is geschreven, namelijk in het Oude Testament.

Deuteronomium 21:22 en 23:

Voorts, wanneer iemand een zonde zal zijn, die het oordeel des doods waardig is, dat hij gedood zal worden, en gij hem aan het hout zult opgehangen hebben;

Zo zal Zijn dood lichaam aan het hout niet overnachten; maar gij zult het zekerlijk ten zelve dage begraven; want een opgehangene is God een vloek.

Alzo zult gij uw land niet verontreinigen, dat u de HEERE, uw God, ten erve geeft.

- :13** Nu, wij waren die overtreders en die vloek lag dus eigenlijk **op ons**.
Op het volk Israël, op de andere volkeren, op de mensheid in het algemeen,
dus op elk mens in het bijzonder
De HEERE Jezus is dus **ten behoeve van ons** een vloek geworden.
Onze misdaden, onze zonden, zijn Hem toegerekend geworden.

Leviticus 18:5; Ezechiël 20:11:

Geen enkel mens kon blijven in al hetgeen geschreven stond in de wet.
Elk mens moest hangen aan het hout, omdat hij des doods schuldig was.
De HEERE Jezus Christus heeft aan het kruis op Golgotha onze plaats
Ingenomen en daarmee heeft Hij de eis der wet vervuld.

- :14** Opdat de zegening van Abraham tot de heidenen komen zou in Christus
Jezus
En opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof.

- :14** Hoewel de heidenen niet onder de wet leefden, is de HEERE Christus, ook
voor de heidenen een vloek geworden.
Opdat de zegening van Abraham ook tot de heidenen komen zou in Chris-
tus Jezus.
Opdat wij (Joden), de Heilige Geest, Die beloofd was, ook zouden ontvangen
door geloof in de HEERE Jezus Christus.

Dus niet door werken der wet

- :15** Broeders, ik spreek naar den mens: zelfs eens mensen verbond, dat beves-
tigd is, doet niemand te niet, of niemand doet daartoe.

- :15** Broeders, en hiermee drukt Paulus zijn verbondenheid met deze Gala-
tiërs uit; ik spreek naar de mens = ik spreek nu even over menselijke
verhoudingen, die op het aards niveau liggen.
Zelfs aan een verbond dat mensen onderling gesloten en bevestigd hebben
door middel van handtekeningen, lakzegels en stempels, kan toch iemand
meer iets afdoen of er iets aan toevoegen?

:16 Nu, zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn Zaad gesproken. De HEERE zegt niet: en **den zaden**, als van velen. Maar als van Eén, namelijk: uw **Zade**; hetwelk is Christus.

:16 Want zo heeft de HEERE de beloftenissen aan Abraham en zijn Zaad gesproken.

En ook deze beloftenissen zijn bekrachtigd geworden.

En niet zomaar, maar via eedzwering. (*Genesis 26:3*)

Niemand doet er nog iets vanaf en niemand voegt daar nog iets aan toe.

Dit is geen verbond tussen mensen onderling, maar tussen God en de mens.

Overigens is de inbreng van de mens hierbij zeer gering geweest, want wat heeft Abraham aan dit verbond bijgedragen?

Wat heeft Abraham gedaan, om dit verbond tot stand te brengen?

Wat heeft Abraham er voor moeten doen, of voor hebben moeten laten?

Hierbij zijn 2 antwoorden goed:

Niets!

Alleen geloven!

Geloven mag dan een werkwoord zijn, maar je wordt er niet moe van.

Je zou alleen je vertrouwen stellen in de Ander.

Waarom zouden wij ons vertrouwen niet stellen op God, Die gesproken heeft?

Als we Hem niet meer kunnen vertrouwen, wie dan nog wel?

Abraham heeft alleen maar **geluisterd**, toen de HEERE deze beloften deed.

Het antwoord van Abraham hierop is zo ongeveer dit geweest:

“Als U het zegt, dan zal het wel zo zijn, ik weet alleen niet hoe, want ik heb geen kinderen.

Sarah en ik zijn inmiddels onvruchtbaar.” (*Romeinen 4:13-22*)

:16 De HEERE zegt niet:

In **uw zaden** zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

In **uw natuurlijk nageslacht** (namelijk het volk Israël) zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Maar Hij zegt:

In 1 Zaad: namelijk in Christus!

In onze taal merken wij het verschil niet, want ook al heb je een schuur vol

met zaden, wij noemen dat dan nog steeds “zaad” in het enkelvoud. In het Hebreeuws is dit verschil er wel en daarom wordt er hier de aandacht op gevestigd.

Als het zaad van Abraham er maar **Eén** is, dan is dit **Zaad** vanzelfsprekend niemand anders dan **Christus**.

De beloften aan Abraham en de vervulling van de beloften aan Abraham, kunnen ook bij niemand anders terecht komen dan bij Christus.

Vervolgens komen die beloften ook tot allen die in Christus Jezus zijn. (:14)

Want waar heidenen en Joden, “één” geworden zijn in Christus, krijgen zij beide deel aan Zijn beloften en aan Zijn zegeningen en aan Zijn positie.

De HEERE Jezus Christus is Degene Die deze zegeningen geërfd heeft.

Dus is er maar één manier waarop wij ook deze beloften en zegeningen ontvangen: **door onze verbintenis met Christus**.

De enige manier om met Hem verbonden te zijn, is niet door middel van onze eigen werken, maar door te geloven in Hem, door te vertrouwen op Hem.

:17 En dit zeg ik: het verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na 430 jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofte te niet te doen.

:17 *Genesis 26:3:*

Het verbond werd door God bevestigd met eedzwering.

Het verbond met Abraham en zijn Zaad werd al ver voordat de wet kwam, door God bekrachtigd en bevestigd, en dit verbond zou vervuld worden in Christus.

Dit “Verbond der belofte” wordt door het “Verbond der wet” (dat pas 430 jaar later kwam), niet krachteloos gemaakt.

Het Verbond der belofte verdwijnt niet, en houdt dezelfde geldigheid.

Ongeacht het Verbond der wet, dat erbij gekomen is.

Je kunt namelijk best verschillende overeenkomsten (verbonden) sluiten en bekrachtigen, zonder dat zij in strijd zijn met elkaar of met eerder gedane overeenkomsten en verbonden.

Als de HEERE een verbond sluit met David aangaande de Zone Davids, die een eeuwige troon en een onwankelbaar Koninkrijk zou ontvangen, dan doet dit aan het verbond van de HEERE met Noach, met Abraham en met Mozes toch niets af of toe?

Het Verbond der wet is eigenlijk in hoge mate een voorbeeld, een illustratie van de wijze waarop het Verbond der belofte met Abraham vervuld zou worden.

- :17** De wet, die 430 jaar later kwam, heeft de belofte niet krachteloos gemaakt. De wet heeft de belofte niet ongeldig gemaakt. De wet getuigt juist over de komst van de Erfgenaam en Vervuller van deze beloften.
- :17** De belofte was, dat Abraham en zijn Zaad, erfgenaam der wereld zouden zijn. Dat in Abraham en zijn Zaad alle geslachten des aardrijks gezegend zouden worden op grond van geloof alleen. Abraham en Christus hebben ook deel aan de belofte, op grond van geloof. Omdat wij door geloof in Christus deel van Hem geworden zijn, hebben wij ook deel aan diezelfde belofte.
- :18** Want indien de erfenis uit de wet is, zo is zij niet meer uit de belofte; maar God heeft ze Abraham door de belofte genadiglijk gegeven.
- :18** In dit vers wordt duidelijk verklaard dat de uitdrukking “zonen van Abraham” (uit :7), te maken heeft met “het mede-erfgenaam zijn” van de beloften en zegeningen aan Abraham.

Als je de beloofde erfenis zou ontvangen door het Verbond der wet, dan zou het ontvangen van de erfenis via het Verbond der belofte, op grond van geloof, dus onmogelijk en een leugen zijn.

Maar de erfenis is niet uit het Verbond der wet.

Want God heeft aan Abraham de erfenis, via het Verbond der belofte, genadiglijk gegeven.

Het Verbond der belofte is namelijk een genadegift.

De erfenis die voor ons is weggelegd en die wij hopen te ontvangen, is dus niet uit werken, en zeker niet uit werken der wet!

De Beloofde erfenis, zoonschap, heerlijkheid enz., **is uit de belofte en door geloof en uit genade!**

**Het Verbond der belofte, wordt dan ook wel genoemd: "Het Genadeverbond".
De HEERE heeft het simpelweg beloofd.
Zonder daarbij voorwaarden te stellen.**

Romeinen 6:23:

De genadegift Gods is het Eeuwige Leven.

Als wij deel willen hebben aan deze belofte, is er maar één manier, namelijk: **gelooven in, vertrouwen op de HEERE Jezus Christus, op alles wat Hij zegt en doet.**

:19 Waartoe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het Zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand des middelaars

:19 Wat is dan het nut van die wet?

Wat voegt de wet er nog toe aan dat, wat oorspronkelijk al 430 jaar tevoren aan Abraham **beloofd** was?

Nu, niets!

Alleen zij (= de wet) is om der overtredingen wil daarbij (bij het Verbond der belofte) gesteld.

Dus naast de belofte (die al 430 jaar van kracht was en nog steeds van kracht bleef), werd het Verbond der wet gesteld.

En dus ontkom je niet aan die vraag:

Waar is die wet dan voor, als het toch alleen maar om de belofte gaat?

Nu, om der overtredingen wil.

Door de wet wordt namelijk juridisch aangetoond, dat overtredingen ook overtredingen zijn! (*Romeinen 7:7 en 8*)

Zoals eerder gezegd:

De wet is een voorbeeld, een illustratie van de wijze waarop de belofte aan Abraham vervuld zou worden, namelijk **door geloof in de Losser.**

De wet demonstreert dat elk mens een zondaar is.

De wet is de basis voor een rechtvaardig oordeel over zo'n zondaar.

(Deuteronomium 21:22 e.v.)

De wet geeft ruimte aan de Losser om plaatsvervangend te sterven voor Zijn familie.

Door de besnijdenis, die in de wet opgenomen is, demonstreert de wet dat er opstanding uit de dood en eeuwig leven mogelijk is op grond van geloof alleen. Want Abraham ontving de besnijdenis op grond van zijn geloof, als de uitbeelding van zijn rechtvaardiging en van het Verbond der belofte, namelijk: eeuwig leven.

Daarmee heb je ongeveer alles opgenoemd, waarvoor de wet diende.

Zeker niet om er iets mee te verdienen of er iets positiefs door te ontvangen, want door de wet nemen de zonden juist bovenmatig toe en verdien je, en ontvang je dus ook, "toorn Gods". *(Romeinen 7:13)*

Door de wet worden de overtredingen alleen maar meerder.

In plaats van dat de zonden afnemen en minder worden, nemen de overtredingen zowel in grootte als in aantal toe door een leven onder de wet.

Romeinen 3:20:

zegt dan ook, dat uit de werken der wet, zal geen vlees gerechtvaardigd kan worden voor God, want door de wet is kennis der zonde.

Romeinen 4:15:

Maar waar geen wet is, is er ook geen overtreding.

Romeinen 5:20 e.v.:

De wet is bovendien ingekomen, opdat de misdaad te meerder worde;

Waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig;

Opdat, gelijk de zonde geheerst heeft tot den dood, alzo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid, tot het eeuwige Leven, door Jezus Christus onzen HEERE.

Romeinen 7:13:

Door de wet wordt de misdaad meerder.

Hoewel de zonde door de wet meerder wordt, zal **Gods genade veel meer**

overvloedig blijken te zijn en dit voor een ieder, **die in de HEERE Jezus Christus gelooft.**

Door het ene offer van de HEERE Jezus Christus, werden de zonden der wereld weggedragen aan het kruis van Golgotha.

Aan Zijn opstanding en aan al Zijn beloften krijgt men deel op grond van geloof alleen.

Het speelt daarbij geen enkele rol of iemand een kleine of een grote zondaar is. Zijn offer was algenoegzaam.

Hoe groot onze zonden ook waren, of zijn.

De genade is altijd groter dan de zonde.

Hoe groter zondaar men was/is, hoe meer men zou moeten roemen in de genade Gods, die men ontvangen heeft en steeds ontvangen zal, in Christus.

Romeinen 3:8; 5:20 e.v.; 7:8 e.v.:

Dus zeggen anderen:

Laat ons dan maar zondigen, opdat de genade te meerder worde.

Nu, het is niet de bedoeling om, als nieuwe mens in Christus, alsnog de oude mens te leven.

Het is echter een feit dat, hoe erg wij ook zondigen, Gods genade altijd groter blijkt te zijn.

Vele gelovigen onder het Oude Verbond hebben het ook uitgeroepen: "O God, wees mij zondaar genadig!"

En dit gebed gaf oneindig veel meer vrede, dan de zonden te bestrijden door de wet.

Zonden worden niet teruggedrongen door de werken der wet, want daardoor nemen ze juist toe.

Romeinen 7:8:

Het gebod (= de wet) is de oorzaak van de zonden.

Anders gezegd:

De wet is dat, waardoor de mens nog meer gaat zondigen.

Uiteraard is het niet de bedoeling van de wet, dat dat zo gaat.

Daarom ligt de fout ook niet bij de wet, maar bij de zondaar op wie die wet ligt.

Romeinen 7:11; 1 Korinthe 15:56:

Want de wet is heilig, rechtvaardig en goed, maar de zondaar (= het vlees) deugt niet.

De wet heeft een averechtse uitwerking, omdat de mens averechts is.

Je weet wel, zoals dat gaat bij een varken.

Als je hem vooruit wilt krijgen, moet je hem aan zijn staart trekken.

Als je hem bij zijn oren grijpt, gaat hij achteruit.

Daarom kun je kinderen beter het goede voorbeeld geven, dan hen te vertellen wat ze wel en wat ze niet moeten doen.

:19 De overtredingen nemen juist toe, bij een leven onder de wet.

Met de geschiedenis van Israël, levend onder de wet, als demonstratie en bewijs daarvan.

Het is één groot verslag geworden van dingen, die juist door de wet verboden werden.

Gij zult de HEERE, uw God dienen....

Israël heeft alle goden gediend die er waren, **behalve de HEERE**.

Gij zult niet "echtbreken"...

Israël verbrak het huwelijksverbond met de HEERE, door haar vele hoererijen.

Gij zult niet doden en geen valse getuigenis geven tegen uw Naaste...

Israël doodde haar eigen HEERE, Man en Naaste, op grond van valse getuigenissen.

:19 De wet was gekomen, 430 jaar na de belofte met Abraham.

Er zou ook weer een einde aan die wet komen, namelijk: "**totdat**".

Het Verbond der wet is het eerste verbond dat vervuld is geworden.

Alle andere verbonden die de HEERE met de mens sloot, zijn **nog niet vervuld**.

:19 **Totdat** het Zaad zou gekomen zijn, de vervulling van de belofte aan degene aan wie het beloofd was.

Er was namelijk een belofte gedaan **aan iemand**.

Namelijk aan **Abraham en zijn Zaad**.

De Belofte was er eerst.

Daarna kwam de wet er wel bij, maar die zou duren, **totdat...**
Totdat de zondaar gedood is, natuurlijk...
Want dat was de eis der wet over de zondige mens en mensheid.

2 Korinthe 5:15 e.v.:

De mensheid is gedood, want Eén stierf voor allen, en zo zijn allen, in die Ene, gestorven.

De wet zou blijven, totdat het Zaad (= de HEERE Jezus Christus) gekomen zou zijn.

Het Zaad, als de vervulling van **de belofte aan Abraham.**

Want de Belofte, was **aan Abraham èn aan zijn Zaad.**

:19 En zij (= de wet) is door de engelen besteld (= afgeleverd) in den hand van de middelaar.

Deze engelen, deze boodschappers, hebben de wet bezorgd in de hand van de middelaar der wet.

De wet was namelijk gegeven in de hand van Mozes.

Mozes was de middelaar van het Oude Verbond der wet.

Middelaar is degene die de zaken tussen God en mensen bemiddelt.

1 Timotheüs 2:5:

Hier is de Middelaar: De Mens Christus Jezus.

Er had hier ook kunnen staan: De Middelaar is God.

De HEERE Jezus Christus is de enige, echte Middelaar tussen God en mensen.

Want in Zijn opstanding is Hij zowel God, als Mens.

Hebreeën 8:6:

Christus is de Middelaar van een beter verbond; en van betere beloftenissen, en van het nieuwe en eeuwige verbond.

Dit nieuwe en eeuwige verbond is gebaseerd op de beloften aan Abraham en Zijn Zaad.

Het Zaad is de opgestane Christus.

Hij is de Vervulling en Middelaar van de belofte aan Abraham.

Met als thema: **“rechtvaardiging door geloof alleen”**.

Hebreeën 12:24:

En wij zijn door geloof gekomen tot de Middelaar van het Nieuwe Testament: Jezus.

- :19** Hier wordt gesproken over Mozes, de middelaar van het Oude Verbond. Mozes, als type van Christus. Zoals het Oude Verbond de illustratie is van het Nieuwe Verbond; Zo is de middelaar van het Oude Verbond de illustratie van de Middelaar van het Nieuwe Verbond

Deuteronomium 18:6:

Ik zal een profeet verwekken als gij, en wie naar Hem niet luistert, zal uitgeroeid worden.

Handelingen 7:37 en 38:

Mozes had de Woorden Gods ontvangen op de Sinai, uit de hand van de Engel des HEEREN.

Handelingen 7:53:

Gij, die de wet ontvangen hebt door bestellingen der engelen, en gij hebt ze niet gehouden.

Het Volk had de woorden Gods ontvangen uit de hand van Mozes

Op die wijze was Mozes dus ook een engel, een boodschapper van God.

Deuteronomium 5:5:

Mozes zegt, dat hij in die tijd tussen de HEERE en het volk Israël stond, om aan Israël, het Woord des HEEREN aan te zeggen.

Mozes stond daar dus als middelaar.

Deuteronomium 18:6:

De profeet als Mozes, die komen zou, zou ook staan tussen de HEERE en Zijn volk, om aan hen het Woord des HEEREN te brengen, maar Deze als Middelaar van het Nieuwe Verbond.

- :20** En de middelaar is niet van één, maar God is Eén.

:20 Er zijn twee verbonden : met de middelaar Abraham, der belofte
: de middelaar Mozes, der wet

Deze twee verbonden zijn totaal verschillend van elkaar.

Maar hoewel hier twee middelaarschappen tegenover elkaar staan, is en blijft God "Eén"!

Er mogen dan meerdere verbonden en middelaren zijn geweest onder het Oude Verbond, alle verbonden ware evenwel gesloten met één HEERE.

En daarom zou deze vraag gesteld kunnen worden:

:21 Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods?

En het antwoord is: **dat zij verre!**

Want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn.

:21 Als de belofte en de wet elkaar bestrijden, is God dan nog wel "Eén"?
Zou de HEERE Zichzelf dan in twee verschillende verbonden kunnen tegenspreken?

Aangezien dit niet zo kan zijn, kan de wet dus onmogelijk tégen de belofte zijn.

Is de wet dan een bestrijder en onderdrukker van de belofte?

Volstrekt niet.

Ze kunnen elkaar niet bestrijden, want God is "Eén"!

Op één of andere wijze bevestigen zij elkaar dus.

:21 Als de wet **bij machte was** om een mens levend te maken, zo zou er rechtvaardiging via de werken der wet mogelijk zijn.

Maar de enige macht die de wet heeft, is om de zonden van de zondaar aan te tonen en te vermeerderen.

De enige macht die de wet dus heeft is om de zondaar te doden.

Want het loon op de zonden is de dood.

:22 Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus, aan de gelovigen zou gegeven worden.

:22 God heeft ieder mens en iedere Israëliet opgesloten.
Namelijk men is gevangen onder de macht van de zonde en onder de macht van de wet, opdat de belofte **uit het geloof van Jezus Christus**, aan gelovigen **zou gegeven worden**.
De wet werd gegeven, met als resultaat dat de zonden toenamen.
Des te duidelijker zou blijken dat, waar hij zijn **eigen kunnen** in het werk stelt, de mens blijkt te falen.
Dit is wat door de wet duidelijk wordt.
De wet maakt juist dat de zonden toenemen.
Daarmee wordt gedemonstreerd dat er in de mens **geen goed woont**.
Dat die mens dus **een andere "Weg tot zaligheid"** moet kiezen.
Geen eigen weg, maar **"De Weg"**.
"De Weg", die Iemand anders voor hem moet inwijden en inmiddels ook ingewijd heeft.
Elke weg **die de mens zèlf gaat, loopt verkeerd af**.
Wat de HEERE de mens dan ook voorhoudt, is: dat men zou geloven in God en in Zijn Woord!
Rechtvaardiging op grond van geloof, is er altijd al geweest!

:22 Rechtvaardiging door God wordt geopenbaard uit geloof en tot geloof...
Rechtvaardigheid Gods is geopenbaard **door het geloof van de HEERE Jezus Christus**.

De HEERE Jezus geloofde in niets anders, dan in het Woord van God en leefde daaruit en demonstreerde dit ook dagelijks.
Niet omdat dit van God, of van iemand anders **moest**.
Nee, dit ging vanzelf, want het Woord Gods was Zijn Leven.

Hebreeën 12; Filippenzen 2:

Deze Jezus, Die om de heerlijkheid die Hem in de Schrift voorgesteld was, heeft daarom dan ook het kruis verdragen en de schande veracht, en is daarom gezeten, aan de rechterhand der Majesteit, in de hoogste hemelen.
Doordat Hij geloofde, zit Hij nu aan de rechterhand Gods en is Hij daar onze Middelaar en Hogepriester van het Nieuwe Verbond.
Als Hij niet had geloofd, dan was er nu die Weg niet, tot in het binnenst Heiligdom en konden wij dus ook niet naderen tot de genadetroon.

Romeinen 8; Galaten 3 en 4:

Abraham geloofde en wij worden gezegend met de gelovige Abraham.

De HEERE Jezus Christus geloofde en wij **die in Hem geloven**, worden **met Hem gezegend**, en worden **met Hem** erfgenamen van God en mede-erfgenamen **met Christus**.

God heeft het alles onder de zonde besloten, opdat men niet uit de wet en uit de werken der wet, maar alleen door geloof en uit genade gerechtvaardigd zou worden.

En dat deze rechtvaardiging alleen door het geloof van Christus is, blijkt uit:

:23 Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden.

:23 Nog voor het Geloof kwam.

Dit betekent uiteraard niet, dat men al vanaf Adam wachtte op geloof.

Want geloven, vertrouwen op de HEERE, deden velen al.

Maar hier wordt Iemand bedoeld.

Hier wordt Degene bedoeld, Die geloof heeft en Die gelovig is.

Op welke Gelovige was het wachten dan, door Wie wij van de wet verlost zouden worden?

Door Wie wij uit elke gevangenis verlost zouden worden?

Nu, het wachten was op **het geloof van de HEERE Jezus Christus**.

Het wachten was op **de Gelovige, namelijk de HEERE Jezus Christus**.

:23 Dus:

Voordat de HEERE Jezus Christus kwam, waren wij (= Joden) onder de wet in bewaring gesteld.

Die bewaring is een soort gevangenis.

Hoewel de heidenen geen wet van Godswege hadden, waren ook zij gevangen van hun eigen gestelde wetten en regels. (Zij zijn zichzelf een wet zegt Romeinen 2:14.)

We waren in bewaring gesteld, namelijk we waren onder de wet besloten (= opgesloten).

We waren gevangen, namelijk we waren slaaf van de wet en dus ook van de zonden.

Wij waren in bewaring gesteld, namelijk we werden beheerst door de wet. (Overigens niet van Godswege, maar door ons eigen ongelovig hart.)

We waren in bewaring gesteld, we waren gevangen onder de macht der zonde en der wet.

Totdat: de Gelovige, de HEERE Jezus Christus geopenbaard zou worden.

:24 Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden.

:24 Zo dan, namelijk op grond van de voorafgaande redenering, moeten wij concluderen dat:

De wet is onze (= Israëel, de Joden) tuchtmeester **geweest, totdat** de Gelovige, de HEERE Jezus Christus kwam.

Opdat wij (= Israëel, de Joden) op dezelfde wijze als Abraham, en op dezelfde wijze als de heidenen (*Handelingen 15:11*) uit het geloof van de HEERE Jezus Christus, gerechtvaardigd zouden worden.

Romeinen 10:4:

Opdat degenen, die onder de wet gevangen waren, **uit het geloof** van Jezus Christus, gerechtvaardigd zouden worden.

En ook **door het geloof** van de HEERE Jezus Christus gerechtvaardigd zullen worden.

Tuchtmeester = paidagogos

Paida = kind

Paidagogos = pedagoog

= iemand die verondersteld wordt op de juiste wijze met kinderen om te gaan

= het kind onder je hoede nemen

daarbij niet proberen het kind afhankelijk te maken van jou, maar het kind door onderwijs te brengen naar volwassenheid

daar hoort tuchtiging, kastijding, vermaning, maar ook vertroosting bij

= ook wel genoemd: voogden en verzorgers

In bewaring gesteld = naar een bewaarschool of een kostschool gebracht

Als we de geschiedenis van Israël lezen, dan heeft het leven onder de wet van hen geen volwassenen gemaakt.

Dit lukt overigens bij niemand, die zich onder de wet plaatst.

Men vindt het maar wat gemakkelijk om te kunnen leven op een door iemand anders bepaalde en gediceerde manier.

Het volk Israël heeft in haar geschiedenis getoond, wat voor onvolwassen kinderen zij waren, en steeds gebleven zijn.

Ze zijn kleuters gebleven.

Kleuters in het geloof, die alleen maar murmureren en tegenspreken.

Kleuters, die het centrum willen zijn binnen het Huis van de Vader.

De Vader moet altijd maar weer voor hen klaarstaan.

Het zijn kleuters, omdat zij niet willen geloven dat God de zondaar rechtvaardig rekent, **buiten de wet en buiten de werken der wet om.**

Dat rechtvaardig gerekend worden door God, **op grond van geloof alleen** gebeurt.

Een ieder, die zich dus onder de tuchtmeester (= wet) plaatst, kan niet anders beschouwd worden, dan als een kind, **een onvolwassene.**

Iemand die niet op eigen benen kan staan en niet op eigen benen wil staan.

Heel zijn eigen verantwoording schuift hij af, op iemand of iets anders, die hem moet vertellen wat hij moet doen of laten.

Terwijl de volgende verzen ons juist wijzen op het feit, dat God ons wil aanstellen tot zonen.

Een opgroeiend kind zou niet proberen, om maar heel lang kind te mogen blijven.

Het kind zou zich moeten ontwikkelen naar volwassenheid.

Namelijk tot een volwassene, die verantwoordelijkheden kan dragen.

Net zo als het gaat om het **Geloof** van de HEERE Jezus Christus, zo gaat het ook om het **Leven** van de HEERE Jezus Christus.

Zowel door het Geloof, als door het Leven en de gezindheid van de HEERE Jezus Christus in ons, zouden wij opwassen **tot Mannelijke rijpheid.**

:24 Het woordje “tot” of “totdat” wijst ons dus naar het feit, dat de wet een tijdelijke aangelegenheid was.

Namelijk: Tot aan de kruisiging	Galaten 3:13
Tot de dood erop zou volgen	Galaten 2:20
Totdat het Zaad gekomen zal zijn	Galaten 3:16; 3:19
Tot het Geloof, en dus de Gelovige, gekomen is	Galaten 3:23
Tot de verschijning van de HEERE Jezus Christus	Galaten 3:24

Totdat het Nieuwe Verbond zou aanbreken in de opstanding van Christus en men zou vanaf dat moment in alle vrijheid zijn eigen verantwoording op zich nemen, en eindelijk zou gaan staan.

:25 Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester.

:25 Nogmaals: het gaat om het geloof van de HEERE Jezus Christus, zoals we ook eerder gezien hebben in Galaten 3:22 en 23.

Als de HEERE Jezus Christus, namelijk de Gelovige, het Zaad van Abraham, dan gekomen is en dit Zaad geopenbaard is in Zijn opstanding, **is dit het bewijs**, dat wij nu **vrij** zijn van de tuchtmeester, de wet.

Het zond- en schuldoffer van de HEERE Jezus is door God aanvaard, er is dus rechtvaardige vergelding gedaan over de zonden.

De wet heeft zijn werk gedaan, namelijk in de HEERE Jezus alle zondaars ter dood gebracht en heeft daarmee geen geldingskracht meer over die doden.

We zijn vrij van de wet, en dus hebben wij niet meer een zwaarmoedig, maar een vreugdevol leven.

Nieuw leven, ontvangen uit genade, op grond van **ons geloof alleen**.

En dit “wij” zou eigenlijk alleen kunnen slaan op “wij Joden”; “wij Israëlieten”.

Maar uiteraard geldt dit ook voor de Christenen, die zich alsnog onder die wet geplaatst hadden.

Dit was overigens zeer onterecht!

Want wij waren niet **dat Israël**, dat onder het Oude Verbond in een huwelijksverbond getreden was met Jehovah.

Dit kon ook niet, want de gemeente is er pas sinds de opstanding van Christus. Namelijk onder het Nieuwe Verbond der genade.

Dus niet onder het Verbond der wet, maar onder het Verbond der genade. Niet door de werken der wet, maar op grond van geloof alleen.

Het huwelijksverbond der wet werd beëindigd bij de dood van de Man. Want dit Oude Verbond der wet zou duren totdat het Zaad van Abraham, namelijk de HEERE Jezus Christus, gekomen zou zijn.

Door Zijn opstanding uit de dood, verscheen er een volkomen nieuwe Man, die de Eersteling, en Erfgenaam geworden is van een totaal Nieuwe Schepping, onder een totaal Nieuw Verbond.

De gemeente is dan ook niet de voortzetting van het Joodse volk.

De gemeente is een totaal nieuw volk en heeft haar oorsprong in de opgestane Christus.

Wij zijn door geloof, gemaakt tot eerstelingen Zijner schepselen onder het Nieuwe Verbond.

Want door geloof in de HEERE Jezus Christus heeft Hij woning in ons gemaakt. Door geloof hebben we Zijn beloofde Heilige Geest ontvangen, Die ons zal leiden in heel de Waarheid Gods, en zelfs tot in de diepten Gods.

Gods Woord is geen Woord meer wat buiten ons leven staat, omdat het in steen geschreven zou staat, maar het Woord der Waarheid, het Woord onzer Zaligheid, is door de HEERE Jezus Christus in onze velen harten geschreven.

De Geest van Christus, Die wij door geloof en uit genade ontvangen hebben, zal (als wij ons aan Zijn Woord en aan Zijn werk overgeven) ons leiden naar onze zoonstelling en eeuwige erfenis in de toekomst.

Dus waarom alsnog onder de wet leven en de wet willen volbrengen, terwijl er een veel sterkere Kracht, namelijk het Leven van Christus, Zijn wil en werk in ons wil volbrengen.

Door onder de wet te willen leven ontken je en minacht je juist de Kracht van de Geest en de Kracht van het opstandingsleven van Christus in ons.

Je doet de HEERE Jezus Christus daardoor juist smaadheid aan.

:25 Hoe denk je dan als Christen dit Oude Verbond der wet te kunnen handhaven onder de beginselen van het Nieuwe Verbond?

Of heb je niet gelezen dat er staat, dat een ieder vervloekt is, die met een ander Evangelie komt, dat dan Paulus gepredikt heeft?

Want het Evangelie der wet is **helemaal geen Evangelie**.

Het Evangelie zegt ons juist dat wij bevrijd zijn van de wet, dus van de tuchtmeester.

Deze tuchtmeester was er **tot op** Christus.

Totdat het Zaad = Christus = de Opgestane, gekomen zou zijn.

Dus zijn wij geen kinderen meer die onder de tuchtmeester, onder de wet zijn.

Want:

:26 Want gij zijt allen kinderen Gods, **door het geloof in (en het geloof van) Christus Jezus**.

:26 Eerst had de apostel Paulus het over "wij" = Joden.

Maar hier noemt hij ook "gij" = heidenen.

Nu zegt hij niet meer alleen "wij Joden", maar ook "gij Heidenen"

Los van wat er werkelijk in de grondtekst staat, zouden wij op grond van het voorafgaande moeten concluderen, dat het woord kinderen hier niet op zijn plaats is.

Wij zijn niet onder de wet en dus zijn wij geen kinderen onder de tuchtmeester.

Wij leven niet uit de werken der wet, maar door het geloof in de HEERE Jezus Christus.

Dus:

Als je niet meer onder de wet leeft en dus niet meer onder de tuchtmeester bent, maar je leeft uit en door het geloof van Christus Jezus onze HEERE, en je bent dus geen kind meer, dan moet er iets mis zijn met de vertaling van het Griekse woord dat hier staat.

Logischerwijze had hier dan het woord "**zonen**" moeten staan, **en niet: "kinderen"**.

Want niet kinderen, maar alleen zonen ontvangen heerlijkheid, erfenis en zoonstelling op grond van geloof.

En dat staat ook in de grondtekst.

Want het Griekse woord voor kinderen = teknon

Maar er staat

huios = zonen

:26 Als de HEERE Jezus Christus op grond van Zijn geloof door God is gesteld tot Zoon en Erfgenaam van alles, dan betekent dit dat, als wij ons in geloof aan Hem en Zijn Werk overgeven, ook wij in de toekomst zullen worden aangesteld tot zonen van God, en tot erfgenamen van God.

Of anders gezegd:

Dat allen die, in geloof, zich aan Zijn Woord en aan Zijn Werk nu overgeven, in de toekomst tot zoon en erfgenaam worden aangesteld

Wat dit allemaal inhoudt en welke consequenties dit allemaal heeft, wordt niet hier, maar wordt wel ergens anders vermeld.

Hier gaat het om de tegenstelling:

onder het **Oude Verbond**, is men onder **de tuchtmeester**, en is men dus **kind**; onder het **Nieuwe Verbond** wordt men tot **zoon van God aangesteld**, door **het geloof van Christus en door het geloof in Christus**.

:27 Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

:27 Er staat niet : “gedoopt **in water**”

Er staat : “gedoopt **in Christus**”

Romeinen 6:3:

Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?

En dus ook gedoopt in Zijn begrafenis en in Zijn opstanding, en in Zijn hemelvaart.

Romeinen 6:5:

Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding.

In Hem gedoopt = wij hebben Hem **aangedaan**; we zijn in Hem **opgegaan**

Wij zijn met Hem **bekleed**

Wij zijn bekleed met de rechtvaardigheid van Christus

(2 Korinthe 5:21)

Dopen = deel hebben aan
= verbonden zijn met
= één worden met
= doordrenkt zijn met

Water, of een andere vloeistof, hoeft daar niet noodzakelijk bij aanwezig te zijn.

1 Korinthe 10:2 e.v.:

Want dopen kan in: Mozes

- : de wolk (= wolkkolom)
- : de Schelfzee
- : met vuur, de Heilige Geest (*Handelingen 1:5; 11:16*)
- : de dood gedoopt (*Markus 10:38 en 39; Lukas 12:50*)
- : Christus, in Zijn dood en in Zijn opstanding

In Christus gedoopt, betekent dat wij Hem aangedaan hebben, en in Hem opgegaan zijn, en één geworden zijn met Hem (= in Zijn lijden, dood, opstanding en verheerlijking).

- :28** Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt één in Christus Jezus.

- :28** In de HEERE Jezus Christus, bestaan er geen verschillen meer.

Efeze 2:14:

Christus heeft deze beiden één gemaakt in Zijn vlees.

Wij zijn namelijk Zijn Lichaam.

En of je nu eertijds leefde onder de wet zoals een Jood en dus dienstbaar en slaaf was van de wet...

En of je nu eertijds leefde zonder de wet Zoals een Griek en dus vrij van de wet...

En of er nu eertijds een verhouding was van Man en vrouw...

(Onder de wet was de verhouding : De HEERE de Man en Israël de vrouw
: Israël de man, en de heiden de vrouw)

In welke verhouding wij van nature eerst ook stonden...

We zijn, **door geloof**, allen Eén in Christus Jezus onze HEERE.

Wij hebben allen dezelfde Middelaar. (*Galaten 3:20*)

Wij hebben allen Eén en dezelfde Geest, enz... (Efeze 4:4 e.v.)

Ook buiten Christus zijn alle verschillen weggevallen.

Want Eén stierf voor allen.

En dus zijn op die manier allen gestorven!

Doden kennen geen nationaliteit, rang en stand meer.

:29 Maar indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams Zaad, en naar de belofte, erfgenamen.

:29 Op grond van de belofte aan Abraham is het Zaad van Abraham, de Erfgenaam.

En het Zaad van Abraham is Christus. (Galaten 3:16)

En omdat wij, op grond van geloof, van de HEERE Jezus Christus zijn, hebben wij ook, op grond van deze zelfde belofte, deel aan Zijn Erfenis.

Amen.